

טקס זכרון

למתקפת הפתע על ישראל
בשמחת תורה | 7.10

שנת י"ם למלחמה

קישור לרקע למקור:

קריין/נית א:

היום אנו מציינים את יום מתקפת הטרור בשמחת תורה התשפ"ד- 7/10/2023 בעקבותיה החלה ישראל במלחמת "חרבות ברזל".

אילו יכולנו באמת להזכיר ולזכור את כל מי שנתעלה השמימה בסערת הימים (נוראֵי ההוד) הללו- לא היה מספיק לנו יום זכרון אחד, היינו צריכים ימים שלמים, רק כדי להזכיר את השמות.. את הפנים.. את המעשים.. את המילים.

קריין/נית ב:

ואולי היינו מבקשים לעמוד מול כל זאת רק בדומיה- ללא מילים כלל- להודות שאין לנו מילים. רק קול דממה דקה מן הדקה... ובסיומה- תפילה חרישית- שראשיתה כראשית סיפורו של העם הזה והיא נצח, כמוהו.

קישור לסרטון - "התנערי" (5:04 דקות)

קריין/נית:

הרבה עמדנו משתאים ללא מילים במלחמה הזו. ללא מילים מול הכאב, ובאותה נשימה ללא מילים מול העוצמה של האור שהתגלה בנו- וביתר בהירות בלוחמים שלנו – ראינו וידענו: נפלאים מאיתנו. הבטנו בעיני לוחמינו וראינו בעינינו ממש- איך מקום הגבורה שם מקום העדינות והחסד- איך הידיים ידי נשר והלב כנפי יונה.

הנה מכתב שכתב לוחם מילואים בימי הלחימה הראשונים למשפחה בכפר עזה

קריין/נית 2:

מכתב אנשנים לב ידועים. המשפחה שלהינו בבית הכפר עצה.
שום אחים יקרים. אני לב יודע מי אדם, אבל התארחנו מחלקה לב אוחמי צמנים בבית
שלבם בכפר עצה.

עברנו במים רבים, סרקנו, חיפשונו אם יש מחסלים אחסל, אם יש ניצולים אהלי או
לצערנו מים אקבור, אם יש אנצעי חבילה ואחמה למסכנים את כוחותינו.
אבל היינו גם צריכים אלהות זמן ממושך יותר, האמת שמאוד השתדלנו אלהות באלה
במנים ציבוריים בקיבוץ, אלהות אבם את המתקנים הפרטי לעצמם בסערה - רק שלבם,
אבל אפעמים הצורך המבצעי ואילו צים שונים דרשו מאיתנו אהיכס אמתים פרטיים. כדי
אהגן על השכנים שלבם, כדי אהגן על החיילים שלנו.

היה לי קשה, אני לב יודע אם אדם חטופים, מים או חיים. בינו רק את התמונה על
המקרה, את החיוך של הילדים המתקנים, והקירות והציצוב החמים והפה לב הבית, סיפור
אני איצה משפחה מדהימה אדם. נבאה לי להתארגן איצה חופש משפחת בצפון.
משל השתדלנו, לב נענו בדברים אישיים, השתדלנו לב אהכס אחרים, קיפלו את השליח
בסלון והענו בעדינות את הצעצועים, את הכורסאות, גם את הכיסא עם הכביסה
המתקפלת הכפסי אחר. לב אהחנו אובל רק השתמשנו בברצים אמים. כליזנו החצרנו הלב
אמתים ונתנו את הצבא.

יש לב מדף אחד קטן שקצת יצא מהקיר בגלל ציוד לחימה - סליחה.
אני מקווה לכל המאחמה הצאת תפתיים, אחרי למדינת ילבא תעקום את נקמתם ותלים את
בבודה הלאומי - נשוב לכפר עצה, יחד נפריח את המקום ויחצרו ילדים אלהת ברחובות,
אני מקווה למים חיים, בלי נדר אחזור אהקן את המדף ליצא מהקיר... תודה על האירוח.
מקווה למים בטוב.

קישור לסרטון - עידן עמדי מדבר לאחר הפציעה (3:46 דקות)

קריין/קריינית:

בימי המלחמה נאלצנו לנוע בין הכללי לפרטי... בין הקרוב לנו לבין המעגלים הרחוקים יותר שפתאום קרבו לנו גם. נאלצנו להרחיב את מנעד החיבוק וההכלה, להגדיל את מוטת הכנפיים של תפילותינו על שמות שלא הכרנו ופתאום נלחשו בדמעות, ולנסוע קילומטרים לנחם כי זה האב של כולנו, ולעיתים, לעיתים נחתה המכה קרוב מאוד, והמעגל הרחב נמזג במעגלי הקהילה והישוב, השכונה והרחוב... (במעגלי הקהילה והרחוב, הסיני או בית הספר...)

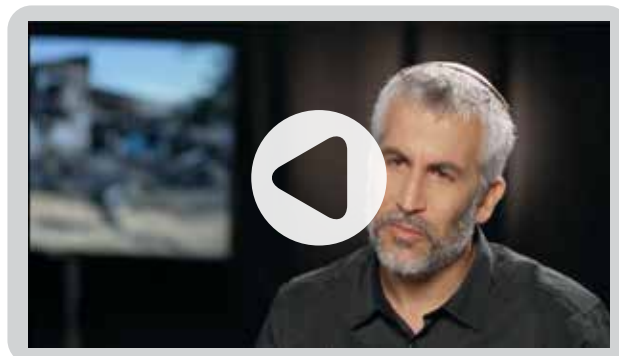
***כאן ניתן להכניס קליפ של נופלי הישוב/ בית הספר (או קטע זכרון למישהו שהוא נופל מקומי)**

קריין/קריינית:

מיהו חייל?

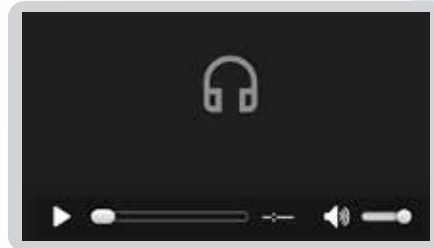
בשעות הראשונות של המתקפה, כאשר ההפתעה וההלם שתקו את המערכות והצבא עדיין לא פעל בצורה מסודרת ורחבה מספיק בשדות הקטל- קמו אנשים- לא כי קראו להם- לא כי גויסו- אלא כי ליבם הזניק אותם לחוש לעזרת אחיהם הזועקים. אנשים תפסו רכב, תפסו נשק ורצו... נכנסים לתוך התופת- כי איפה שצריך אותי - שם אהיה.

קישור לסרטון - האחים קלמזון ואביחיל ראובן (13:17 דקות)

הקטע על האחים קלמזון לקוח מתוך הסידרה "גיבורים", נסלי ברדה
<https://www.mako.co.il/mako-vod-keshet/heroes-s1/VOD-a179d091c07eb81026.htm>
 של mako, ערוץ 12 וקשת. כל הזכויות שייכות לנ"ל.

קטע במה- מלחמתי – קישור למוזיקה (2:08 ד')

המוזיקה נוצרה ע"י נעמי חיות והזכויות שמורות לה.

קריין/נית:

פנים

רגע לפני שנגשה עלינו לאימה, עוד היינו עסוקים בוויכוחים נוקבים בתוכנו- מהם פניה של החברה בישראל? ההפגנות רעשו, השלטים שיסעו, היחד איים להיקרע, התפרים העדינים התרופפו...

אבל אז קם עלינו, אויב מר ופרץ לתוכי יישובנו ובתינו- מחפש אחר פנינו- להשחית.

פנינו- ולא, לא היה לאויב הבדל בין פני תינוק, לפני זקן, בין פני אדם חובש כיפה או פני רעיה צעירה- הוא חיפש את הפנים של ישראל- וכשאנחנו חשבנו - עם מפוזר ומפורד- הוא בקולו הטמא- הודיע לנו- עם אחד. כולכם אחד.

קישור לסרטון התנדבות (2:38 ד')

קריין/נית:

אחרי שהעשן מתפוגג, בין שם שהוטר לפרסום לבין סבב מילואים נוסף, מתחילים להתגלות חיים- סיפורים ומילים- ציטוטי אמת ויופי- ויש רצון לצאת לרחוב ולתלות על כל תחנת אוטובוס, כל עמוד תאורה או מעקה את הפנים האמיתיות שלנו. שלא נשכח.

קישור לקליפ סטיקרים (1:50 ד')

קריין/נית:

גם בתוך החושך - לא ניתן שלא לזכור ולהכיר טובה על רגעי האור:

אם מישוהו היה מספר לנו לפני כמה שנים שישראל תצליח להוציא לפועל סדרת התפוצצויות מתואמת של אלפי ביפרים ומאות מכשירי קשר של פעילי חיזבאללה בלבנון ובסוריה בתוך יומיים.

מכה שלמעשה הביאה, ביחד עם מבצע חצי הצפון, מבצע סדר חדש, והתמרון הקרקעי בלבנון, להכרעת זירת לבנון במלחמת חרבות ברזל לטובת ישראל - האם היינו מאמינים?

אם מישוהו היה מספר לנו לפני עשור, שכמו מגדל קלפים,

יפלו אויביה המאיימים של מדינת ישראל בזה אחר זה - ובראשם נסראללה?

שיחיא סינוואר יפול כאחרון המחבלים העלובים ביותר לידנו ומשטר אסד יתמוטט לעינו - היינו מאמינים??

אם מישוהו היה מספר לנו בארבעים השנה האחרונות - שישראל תעז פנים לבדה מול מעצמת איראן המתחמשת בארס - ועם יקום כלביא -

שיצאו משטח ישראל כ-200 מטוסים לטיסת פתע מעל העויינת שבאויבנו וכל המטוסים ישובו בשלום - היינו מאמינים??

שבמבצע צבאי של מדינה שקטנה פי 75 ממדינת איראן העצומה תצליח ישראל

לבצע פגיעה בתוכנית הגרעין של איראן, כולל פגיעה במתקני גרעין ברחבי המדינה, הריגת בכירים בצמרת הביטחון ובמשמרות המהפכה, השמדת 80% ממערך ההגנה האווירית והשגת עליונות אווירית בשמי איראן.

האם היינו יכולים להאמין??

ויש לציין כי בישיבת הממשלה ערב המבצע, הוצגה לממשלה הערכת צה"ל כי במלחמה עלולים להיהרג לנו בין 800 ל-4,000 אזרחים(!)

ונכון שכל אבדה שספגנו היא עולם ומלואו, אך האם אנחנו יכולים להבין את סדר גדול האירוע??

יותר משהיינו מאמינים, היינו כחולמים.

קריין/נתיב ב:

יש חשבון ויש חשבון...
יש חשבון שבו אנו המפסידים
והם המנצחים.
הנה הוכנו- נשפך דמנו
חרב עברה
בבתינו
ברחובותינו
ויכלה לנו
פילחה בליבנו
ונפלנו ---
אך בחשבון אחר

טמיר יותר
כשמתפזר אבק השרפה
ואור נשפך
על החיים שנגדעו
התמונה מתבהרת
ולא ניתן לטעות
הניצחון אינו שייך למי שמנוכף חרב
ומרעיש את העולם בצעקות מוזות.
אלא לאלה שבשקט
שרים חייהם ומותם- שירת נצח- שירת חיים.
שיר שכולו אהבה.

שיר סיום על הבמה (מבצעים עם גיטרות/ פסנתר בלייב על הבמה)

"יש בי אהבה" של אריק איינשטיין.

לשירת המנון "התקווה" ותפילה (*למעוניינים) לשלום החיילים והשבת החטופים - הקהל מתבקש לעמוד.

מי שברך אבותינו
אברהם יצחק ויעקב,
הוא יברך את חילי צבא ההגנה לישראל
ואנשי כחות הבטחון,
העומדים על משמר ארצנו וערי אלקינו,
מגבול הלבנון ועד מדבר מצרים,
ומן הים הגדול עד לבוא הערבה
ובכל מקום שהם
ביבשה באויר ובים.

יתן ה' את אויבינו הקמים עלינו
נגפים לפנייהם!
הקדוש ברוך הוא
ישמרם ויצילם מכל צרה וצוקה,
ומכל נגע ומחלה,
וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם.
ידבר שונאינו תחתייהם,
ויעטרם בכתר ישועה ובעטרת נצחון.
ויקים בהם הכתוב
"כי יהי אלקיכם ההלך עמכם,
להלחם לכם עם אויביכם
להושיע אתכם".
ונאמר: "אמן".

יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו,
שתחזק ותשמור ותנצור את אחינו בית ישראל,
השבויים והשביות, בעבור שאנו מתפללים
בעבורם. הקדוש ברוך הוא ימלא רחמים עליהם,
ישמרם מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה, וישלח
ברכה והצלחה בכל מעשי ידיהם,

יוציאם מחשך וצלמות וישיבם מהרה לחיק
משפחותיהם, ונאמר אמן.

אחינו כל בית ישראל, הנתונים בצרה ובשביה,
העומדים בין בים ובין ביבשה, המקום ירחם
עליהם, ויוציאם מצרה לרוחה, ומאפלה לאורה,
ומשעבוד לגאולה, השתא בעגלא ובזמן קריב,
ואמרו אמן.